

ΕΥΘΥΤΕΝΩΣ

Χρήστος Μπελέρχας → Διευθύνων Σύμβουλος Rothsay Accounting Services Miranda P/L

«ΕΜΠΡΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΟΙ ΚΟΛΑΣΜΕΝΟΙ»

Εμπρός της γης οι κολασμένοι». Δεν ήταν αυτά ακριβώς τα λόγια του Διοικητή της Αποθεματικής Τράπεζας Αυστραλίας, αλλά αυτό ήταν το νόημα που εξέφρασε σε ομιλία του την περασμένη εβδομάδα. Ο κ. Philip Lowe, σε ομιλία του στην Καμπέρα, αναφέρθηκε στα χαμπλά επίπεδα των μισθών και τις ασύμμαντες αυξήσεις που έχουν πάρει οι εργαζόμενοι τα τελευταία πέντε χρόνια, αν βέβαια έχουν πάρει αυξήσεις. Τόνισε πως το μερίδιο των εργαζομένων από την οικονομική ανάπτυξη, όλο και λιγοστεύει και αυτό αποτελεί απειλή για την οικονομία στο άμεσο μέλλον. Ο κίνδυνος να μην μπορούν πολλοί εργαζόμενοι να πληρώσουν τις υποχρεώσεις τους είναι υπαρκτός και αυτό ώθησε τον κ. Lowe να κάνει τις δηλώσεις που έκανε. «Οι εργαζόμενοι δεν ζητούν αυξήσεις, διότι φοβούνται να μην χάσουν τις δουλειές τους από ξένους εργάτες ή από τα ρομπότ», είπε ο κ. Lowe. «Σε ένα αβέβαιο κόσμο, προτιμούμε τη σιγουριά και γι αυτό είμαστε απρόθυμοι να ανεβάσουμε τιμές μας» δήλωσε κομψά ο Διοικητής της Αποθεματικής Τράπεζας. Οι δηλώσεις αυτές, έγιναν 11 ημέρες πριν την έναρξη της εφαρμογής της απόφασης της Επιτροπής Διαιτοσίας, να καταργήσει την επιπλέον πληρωμή (Penalty Rates) για εργασία τα Σαββατοκύριακα και σε άλλες περιόδους όπως στις αργίες. Αυτό θα πλήξει ιδιαίτερα τους νέους που εργάζονται σε εστιατόρια, καφετέριες και άλλες επιχειρήσεις που λειτουργούν τα Σαββατοκύριακα ή εκτός του κανονικού ωραρίου. Οι περισσότεροι εργαζόμενοι που θα πληγούν από αυτό το μέτρο, έχουν ανάγκη και το τελευταίο δολλάριο που μπορεί να κερδίσουν με την εργασία τους. Έτοι με τη μείωση του μισθού τους από την 1η Ιουλίου, θα βρεθούν πραγματικά σε δύσκολη θέση και πιθανόν να μην μπορούν να πληρώσουν τη δύση του δανείου τους, το τηλέφωνο ή το πλεκτρικό. Κάτι τέτοιο όμως, βάζει σε κίνδυνο ολόκληρη την οικονομία και αυτή είναι η ανησυχία που βασανίζει τον Διοικητή της Αποθεματικής Τράπεζας. Παραδόξως όμως, αντί να απευθυνθεί στις επιχειρήσεις που έχουν καρπωθεί το μεγαλύτερο μέρος από την αύξηση της παραγωγικότητας λόγω της ανάπτυξης της τεχνολογίας, απευθύνεται στους εργαζόμενους. Η θέση των εργαζομένων είναι αδύνατη για πολλούς και διάφορους λόγους. Οι περισσότεροι δεν ανήκουν σε εργατικό σωματείο και με τις αλλαγές που έχουν συντελεσθεί τα τελευταία 30 χρόνια, πολλοί εργάζονται σαν εργολάβοι. Η αποδυνάμωση των εργαζομένων, ξεκίνησε τη δεκαετία του '80, όταν η τότε κυβέρνηση του πρώτου προέδρου της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργαζόμενων Αυστραλίας (ACTU), κ. Bob Hawke,

έκανε συμφωνία με τα εργατικά σωματεία που προέβλεπε το φρενάρισμα των διεκδικήσεων του εργατικού κινήματος, με ανταπόδοση τη λήψη ευεργετικών μέτρων από την κυβέρνηση για τους εργαζόμενους. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα το χαλάρωμα των εργαζόμενων και την εξάρτησή τους από την κυβέρνηση. Επειδή το Εργατικό κόμμα ήταν δημιούργημα των εργατικών σωματείων, ήταν φυσικό, πολλοί από τους συνδικαλιστές που αναδείχτηκαν μέσα από σκληρούς αγώνες για τα δικαιώματα των εργαζόμενων, να μεταποδίσουν στην πολιτική και να εκλεγούν στη Βουλή. Αυτό έδειξε το δρόμο στην νέα γεννιά που φιλοδοξούσε να κάνει καριέρα στην πολιτική και το έκαναν μέσα από την αναρρίχηση τους σε πρεσβυτικές θέσεις σε εργατικά σωματεία σαν έμπισθοι, χωρίς να έχουν εργασθεί κάπου αλλού νωρίτερα. Το πρώτο τους μέλλυμα ήταν να πάντα την πολιτική τους καριέρα και τα διακιώματα των εργαζομένων ήταν σε δεύτερη μοίρα. Τα 13 χρόνια στην εξουσία του Εργατικού κόμματος, ήταν αρκετά ώστε να καθεί πιο μακριά στην περιοστική των εργαζομένων στην περιοστική εργατικά σωματεία. Τα πιο μακριά, όπως των λιμενεργατών, ανέλαβε να τα διαλύσει πιο κυβέρνηση του κ. Howard, που επιπέδωσε στους εργαζόμενους με σκυλιά και μισθοφόρους. Υστερά έφτασαν εκατοντάδες χιλιάδες φτηνά εργατικά χέρια από την Ασία και τη Λατινική Αμερική με προσωρινές βίζες εργασίας ή με σπουδαστική βίζα. Αυτοί οι εισαγόμενοι εργαζόμενοι, όσο χαμπλά και αν αμοιβούνταν, δεν είχαν καμπία διάθεση για διεκδικητικούς αγώνες, αφού υπήρχε πάντοτε η απειλή της ακύρωσης της βίζας τους. Το αποτέλεσμα είναι, να παραμένουν καθηλωμένες οι αμοιβές των ανιδείκευτων εργαζομένων, λόγω της αστείρευτης δεξαμενής ξένων φτηνών εργατικών χεριών. Το χειρότερο όμως είναι, πως πολυμελή εργατικά σωματεία, έχουν υπογράψει συμβάσεις με μεγάλες επιχειρήσεις όπως τα σούπερ μάρκετ Coles, που επιτέλουν μισθούς χαμπλότερους από τους προβλεπόμενους στις συλλογικές συμβάσεις. Σε αντάλλαγμα, οι επιχειρήσεις έδιναν δωρεές στα εργατικά σωματεία και στις εκμαυλισμένες πηγείς τους. Τα παραδείγματα που δείχνουν πως οι μεγάλες επιχειρήσεις θεωρούσαν τον εργασιακό χώρο ξέφραγο αμπέλι, είναι πολλά. Εκτός από τα σούπερ μάρκετ Coles, έλεγχοι έδειξαν πως η αλυσίδα 7-Eleven και η Caltex πλήρωναν τους εργαζόμενους με μισθούς χαμπλότερους από αυτούς που προβλέπονται στις συλλογικές συμβάσεις, σε πολλά πρατήρια τους που είχαν υπενοικιάσει. Κάτω από τέτοιες συνθήκες, είναι φυσικό οι εργαζόμενοι να αισθάνονται ανασφάλεια και να μην διεκδικούν αυξήσεις μισθών. Ο κάθε εργαζόμενος

έχωριστά, αισθάνεται πολύ αδύναμος να παρουσιασθεί στον εργοδότη του και να ζητήσει αύξηση μισθού, αφού γνωρίζει πως η πιθανότητα απόλυτης και αντικατάστασή του με άλλον είναι μεγάλη. Όμως δεν είναι μόνο η καθήλωση των μισθών που φέρνει σε δύσκολη οικονομική θέση τους εργαζόμενους. Οι αυξήσεις των τιμών στο πλεκτρικό, το νερό, το τηλέφωνο και στο κόστος κατοικίας είναι μεγάλες τα τελευταία χρόνια. Η συμβολή τους στην άνοδο του κόστους διαβίωσης είναι οπαντική και δεν μπορούν να κάνουν και πολλά για να το μειώσουν. Για παράδειγμα, ο λογαριασμός του νερού, περιλαμβάνει χρέωση για τη διατήρηση του δικτύου ύδρευσης και συνήθως αποτελεί το 75% του ολικού λογαριασμού. Επομένως ακόμη και αν η κατανάλωση νερού είναι μηδενική, το ποσό που απαιτείται μόνο για το δίκτυο ύδρευσης είναι υψηλό. Οι δημόσιες συγκοινωνίες είναι ένα έξοδο που οι περισσότεροι εργαζόμενοι δεν μπορούν να αποφύγουν, ιδιαίτερα όσοι εργάζονται μέσα στις μεγάλες πόλεις και δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν το αυτοκίνητό τους. Οι τιμές των σπιτών έχουν πετάξει στα ύψη και μαζί με αυτές τα ποσά των δανείων που απαιτού-

νται για την αγορά κατοικίας και κατά συνέπεια οι δόσεις αποπληρωμής τους. Συνεπακόλουθο είναι και η αύξηση στα ενοίκια. Έτσι έχουμε το φαινόμενο τη μενέδηση να ανεβαίνουν ραγδαία, οι δε μισθοί να παραμένουν καθηλωμένοι. Όσοι έχουν διοικητικές θέσεις ή έχουν δική τους επιχείρηση με ικανοποιητικά κέρδη, βλέπουν το κόστος διαβίωσης να ανεβαίνει, αλλά δεν έχει τις ίδιες επιπτώσεις σε αυτούς με τις επιπτώσεις που έχει στα χαμηλότερα αμοιβόμενα στρώματα. Έχει δίκιο ο Διοικητής της Αποθεματικής Τράπεζας να ανησυχεί. Διότι όπως είχε πει ο Μάο, όλα τα ποτάμια ξεκινούν από μία σταγόνα. Η σταγόνα που κατά πάσα πιθανότητα θα φέρει την επόμενη οικονομική κρίση, θα είναι ένας φοιτητής που δεν θα μπορεί να πληρώσει το πλεκτρικό ή ένας εργαζόμενος που δεν θα μπορέσει να πληρώσει τη δύση του δανείου του. Το μήνυμα του κ. Lowe, κάθε άλλο παρά Μαρξιστικό και επαναστατικό είναι. Είναι το μήνυμα ενός πεπειραμένου τραπεζίτη και οι αποδέκτες θα πρέπει να είναι κυρίως οι επιχειρήσεις και μετά πιο κυβέρνηση που έχει χρέος να προστέψει επί τέλους και τους εργαζόμενους αυτής της χώρας.

ROTHSAY ACCOUNTING SERVICES MIRANDA P/L
Suite 4, 1st Floor, 167 Port Hacking Rd, Miranda NSW 2228

Μην αγχώνεστε με τα λογιστικά και τα φορολογικά. Ελάτε στους ειδικούς. Ο Χρήστος και ο Αλέξ Μπελέρχας και το ειδικευμένο προσωπικό τους, φροντίζουν και την παραμικρή λεπτομέρεια.

- ❖ Επενδυτές ακινήτων
- ❖ Τεχνίτες
- ❖ Μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις
- ❖ Βιομηχανίες
- ❖ Καταστήματα
- ❖ Χρηματιστές και επενδυτές μετοχών
- ❖ Προσωπικές δηλώσεις
- ❖ Συνεταιρισμοί
- ❖ Εταιρίες
- ❖ Family Trusts
- ❖ Unit Trusts
- ❖ Superannuation Funds

Επιφεληθείτε από την πείρα μας και τη μεγάλη ποικιλία υπηρεσιών που προσφέρουμε.

Για να κοιμάστε ήσυχοι.

Κλείστε το ραντεβού σας σήμερα.

Email: chris@rothsaymiranda.com
Ph: (02) 9544 6108 Fax: (02) 9522 2981